

figuurstudie van Eugène Delacroix, en een rappe penteekening, een jager met een koppel honden, door Alexander Gabriel Déca m p s.

Een geheel ander type treffen wij dadelijk bij de Nederlandsche en Vlaamsche School aan, in het zelfportret van Cornelis Pz. Bega. Het is een curieus, uiterst precies geteekend portretje, waarin wij door den scheven stand van den neus, door den blik van de oogen zeer merkbaar zien dat het een spiegelportret is.

Diezelfde accuratesse, die ons aan Dürer en later weer aan Allebé doet denken, zien wij in een simpel distelplantje van den, om zijn bloemen stillevens zoo bekenden, achtiend'eeuwschen schilder Gerard van Spaendonck, en eveneens in de zeer zaakrijke boomstudies door Roelant Savery.

Voor de Nederlanders der zeventiend' en achtiende eeuw was „het landschap” op zichzelf, of als aanleiding tot een compositie, een geliefkoosd onderwerp. Zoo zien wij hier o.a. verschillende typen ervan vertegenwoordigd in het werk van Jan Dzn. Both, Gillis van Coninxloo, Joris van der Hagen, Pieter Jan van Liender en Johannes van der Meer van Haarlem; terwijl een viertal aardige vlotte marines van Willem van de Velde de Jonge ons een andere kenmerkende zijde van de zeventiend'eeuwsche Hollandsche kunst toonen.

De Italiaansche school is op deze expositie vertegenwoordigd door figuurstudies, meest in het, in de zestiende eeuw zoo geliefde, roodkrijt, als die van Jacopo da Pontormo, G. F. Barbieri, genaamd il Quercino, Tommaso Gherardini en in stevige forsche penteeeningen.

Van deze laatsten zouden wij dan willen noemen: een landschap met huizengroepen en figuren uit de school van Bologna en vooral de aandacht willen vestigen op een landschap met heuvelachtig terrein en figuren, een buitenstudie door Annibale Carracci.

Door de nauwgezette wijze van teekenen vielen de studies van Piet Meiners, waarvan de firma Hoogendijk er enkele bezat, volstrekt niet uit den toon.

Zijn studie van een „man bij den haard,” zijn goed bestudeerde en geteekende „naakte rug” en vooral zijn „boomen in de Harskamp” toonen welk een degelijk, ernstig werker hij was, en welk een verwantschap er eigenlijk tusschen zijn werk en dat van zijn zeventiend'eeuwsche landgenooten bestond. Vandaar dan ook dat het in deze kleine maar wel interessante tentoonstelling van oude kunst geen kwaad figuur maakte.

R. W. P. Jr.